

Posudek

Na diplomovou práci Zuzany F e r a n c o v é

„Trestání přestupků a bodový systém podle zákona o provozu na pozemních komunikacích“

Téma je v předložené práci podáno v pěti kapitolách. Nejprve se autorka zabývá vývojem právní úpravy, následují základní zásady bodového systému, bodový systém de lege lata, bodový systém de lege ferenda a z pohledu soudů a vybrané otázky trestání přestupků podle zákona o silničním provozu. Práce je ukončena stručným Závěrem a celkově má (včetně příloh) 101 stran. Práce byla odevzdána v lednu 2012.

V Úvodu autorka vymezuje hlavní cíle: provést analýzu právní úpravy trestání přestupků v oblasti provozu na pozemních komunikacích, posoudit charakter s tím spojeného „bodového systému“ a případně navrhnout řešení de lege ferenda. Cíle práce jsou ambiciózní, neboť téma je obtížné, byť se zdánlivě dotýká jen několika ustanovení zákona. Ve skutečnosti ale bylo nutno pokusit se nalézt odpovědi na řadu otázek, aby výklad měl pevný základ. Jedná se např. o aplikaci principů trestání v demokratickém právním státě, nebo o ústavní meze výkonu státní správy.

Mohu konstatovat, že autorka stanovené cíle naplnila, a to způsobem, zasluhujícím ocenění. Odhlédneme-li od jednotlivostí, práci s prameny a judikaturou, výkladu právní úpravy a argumentaci závěrů lze sotva něco vytknout. Práce působí i sevřeností, text intenzivně směřuje ke zkoumaným problémům, včetně kapitoly páté („Vybrané otázky...“), formulace jsou jasné a zdůrazňují podstatné. Předloženou diplomovou práci hodnotím jako výbornou.

Téma v sobě skrývá široký dosah. Představme si situaci, kdy zákonodárce uváží, že i u jiných povolených činností, u nichž je požadována odborná způsobilost (či dobrá pověst, nebo bezúhonnost...), by bylo efektivní řešit recidivu paralelně „bodovým systémem“. Třeba s argumentací, že v provozu na pozemních komunikacích se konstrukce osvědčila, přinesla – alespoň statisticky – prokazatelné výsledky. A opět bude nutno posuzovat, zda zákaz zmírnit sankci v určitých případech, nebo dokonce upustit od potrestání, bude slučitelný se základními principy. Obdobně pak odpovědět na otázku, zda automatické přičítání (nebo odčítání) bodů je jen „preventivním administrativním postupem“, nebo „trestem sui generis“, či „vedleším trestem“. A k tomu přistupuje druhý okruh zkoumání, a sice

otázky procesní, zejména spektrum práv na obranu. Můžeme jít ještě dál. Lehkost a snadnost evidence, jakož i jednoduchost programů umožňujících počítat, jistě přinese i další návrhy: mohla by skutečnost, že se někomu ve vymezeném období objeví v databázi více přestupků (z určených oblastí, nebo z jakýchkoli), mít další (automatické?) zákonné důsledky pro právní sféru dotčeného?

Z uvedeného se podává první (a obtížnější) otázka, kterou bych doporučil pro obhajobu: bylo by možné, podle názoru autorky, jí popsané instituty použít i v jiných oblastech veřejné správy? Druhá otázka: argumentace jejích návrhů na zrušení odstavce prvního v § 123d a odstavce osmého v § 125c zákona č. 361/2000 Sb. (str. 72 a 81)?

Předložená diplomová práce je plně schopna obhajoby.

16. 1. 2012

Doc. JUDr. Vladimír Vopálka, CSc.

vedoucí diplomové práce